

Veronika s kamniškega Malega gradu

Tam gor na Malem gradu je živela lepa in bogata gospa. Ime ji je bilo Veronika. Bila je zelo skopa. Denarja je imela cele kadi, ki jih je skrbno varovala v podzemni kleti. Nekoč pa je potrkal na grajska vrata berač in poprosil vbogajme. Veronika se je zelo razjezila, udarila je s pestjo po zidu tako močno, da se je v kamnu naredila luknja. Zavpila je: "Raje se pri priči spremenim v kačo, kakor da bi ti dala en sam krajcar!"

krajcar:
staroavstrijski
kovanec v
vrednosti
ene stotine
goldinarja

Še danes se pozna v kamnu odtis pesti.

Toda komaj je Veronika to spregovorila, že se je spremenila v grdo pošast. Postala je pol žena pol kača. Berač je izginil, grad pa se je kmalu nato porušil.

Še zdaj hodi ukleta grofica poležavat na stopnice pred kapelo in čakati rešitelja. Pri tem rožlja s ključi od zakladov.

Rešil pa jo bo lahko le deček sedmih let, ki ni storil še nobenega greha. Opolnoči mora iti v razvaline tri dni zapored in jo vsakokrat udariti s šibo, ki je bila na cvetno nedeljo blagoslovljena. Enkrat se je tak fantič že našel. Veronika ga je prosila, naj jo trikrat udari z blagoslovljeno leskovo šibo, toda ne sme se ustrašiti, ker bo ob vsakem udarcu bolj grda in divja. Deček jo je udaril prvi dan in Veronika je postala kar se da grda in divje je pihala vanj. Drugi dan opolnoči se je le opogumil in spet prišel. Udaril jo je drugič. Tedaj pa je postala Veronika tako grda, da je deček prestrašen pobegnil. Veronika je zajokala od žalosti.

Tako še danes zaman čaka na rešitelja. Kdor jo bo rešil, bo dobil vse zaklade, ki so skriti v kletih pod Malim gradom. Večkrat so že kopali, da bi našli zaklad, a niso nič našli. Veronikina podoba pa je še zdaj v kamniškem grbu.

